

Берлинския конгрес очакваните ответни реакции на тема „независима Южна България, Тракия и Македония“ се характеризират със своята обоснована категоричност и непримиримост. Когато някои политически среди в Западна Европа достигат до друга крайност - обвинения към Европейската комисия, че вместо да остави Източна Румелия изцяло под властта на Султана, тя ѝ изработила дори Органически Устав, реакцията на в. „Българско знаме“ е категорична: „Ний можем да уверим тези господа, че в нас любовта към свободата и стремлението към културно развитие съществуват в значителен размер и че ний имаме намерение честно да приложим положението „Законът е равен за всички!“, че ний не мислим да се ограничаваме с фрази, а верно и честно ще съблюдаваме свободата“.⁷

Включването на официални представители от Южна България в работата на Учредителното събрание в Търново е въпрос, който често се разисква по страниците на вестника, както и подготовката на българската делегация до европейските столици, с молба за ревизия на „трактата“ от Берлин.⁸ Още по-остра е реакцията, изразена в специалното „Писмо“ на „населението на град Сливен и Сливенският округ“ до Европейската комисия в Пловдив. Там в обобщаващ план са изразени мрачните прогнози, относно т.нар. „Източна Румелия“, в случай, че не се променят основните положения в „Берлинския трактат“. Предупреждението е недвусмислено: „Да не станат някои катастрофи, за които като имаме да скърбим, но съвестно оставяме пак отговорна Европа за следствията!“ Специално се подчертава и недоволството от допуснатото само „неофициално участие“ на представители от всички български земи в работата на Народното събрание в Търново, факт, от който „всякой българин е наранен!“⁹

Цитираните извадки от публикации показват все по-високото народностно самочувствие, основано на съзнанието за принос в извоюваното Освобождение: от съществено значение например за читателите на „Българско знаме“ е да знаят, че българската делегация от Източна Румелия не е намерила очакваната подкрепа в столицата на Франция за своята кауза /да не навлязат турски войски в родината им. От Париж нашите пратеници са отпратени с безпрекословното становище, че там не могат да слушат оплаквания против Берлинския договор./ Този детайл, отбелязан мимоходом, всъщност цели да предизвика ответната реакция на българите и реално постига целта си. Тази цел подхранва самочувствието на една млада нация, убедена, че е дала достатъчно значими доказателства, за да отвоюва своето право на държавност.

В пряка връзка с основната линия в концепцията на вестника е и защитаваната нееднократно позиция от страна на Иван П. Славейков, един от синовете на